ITINERARUL MORALITĂȚII

Preocuparea față de profilul moral al sportivilor apare, la nivelul forurilor de dirijare a acestui gen de activitate, în funcție de evenimente și — mai cu seamă — de cele neplăcute, din care ne vedem constrînși să tragem concluzia că bunele moravuri au fost ultragiate. Că situația se prezintă așa și nu altfel, avem prilejul, nedorit, să ne convingem adeseori, dar sîntem convinși că la urechi ne ajung doar foarte puține informații, cele mai grave și petrecute în public, față de numărul celor reale.

Principala carență, în materie de etică sportivă, este, după părerea mea, lipsa de continuitate în efortul de influențare a tineretului care frecventează stadionul. Mediile din care se recrutează viitorii prieteni ai disciplinelor fizice sînt extrem de diverse, iar cei ce vin în contact cu noua lor viață aduc cu ei carențele educației din familie, ale unor caractere încă neșlefuite ori malformate, serioase lipsuri de cultură, manifestări, adeseori, antisociale, inadaptabilități de naturi diferite. Pentru fiecare element în parte se impun metode adecvate de educare sau de reeducare și, tocmai de aceea, sportul este considerat drept un factor extrem de activ și plural prin posibilitățile sale de a înlesni realizarea dezideratelor țintind profilul moral al unor largi mase de cetățeni ai țării, comandament depășind, evident, aria interesului limitat doar la activitate sportivă propriu-zisă. De altfel, mobilurile care-i apropie pe oameni de templul culturii fizice sînt, la rîndul lor, foarte diferențiate și nu puțini ajung pe stadioane dintr-o dorință nu prea clară pentru ei chiar, de a se descătușa de unele incapacități afective de care sînt veștejiți : dorința de luptă nu totdeauna fundamentată etic, de răzbunare, aceea de a lovi sau de a fi lovit, de a domina, de a simți inferioritatea celuilalt, de mirajul gloriei ori chiar (adeseori) de o sete sanguină. În general, domeniul complexelor omenești (de inferioritate sau de superioritate) prezintă aspecte cu o gamă bogată și de sensibilă labilitate, punînd, tocmai de aceea, pentru fiecare caz în parte, probleme cu multe necunoscute. Desigur, nu vreau să se înțeleagă, din cele scrise, că lumea sportului este populată de anormali, deoarece nu acesta ar fi adevărul, însă acum ne ocupăm de acele laturi mai puțin luate în considerare de cei ce au de răspuns, în fața societății, pentru profilul tinerilor ce li se încredințează în vederea șlefuirii lor ca sportivi, dar și ca membri ai societății noastre. Considerăm drept bun obiceiul de a se da exemple în dimensiuni mărite, spre a obține justa proporție a realității, de fapt.

Atrăgînd luarea aminte asupra mozaicului uman care compune lumea sportului nu doresc altceva decît a decide declanșarea unui tir cu obiectiv îndepărtat în acțiunile privind moralitatea în sport.

Prima condiție mi se pare aceea ca mediul oficial, către care se îndreaptă un viitor sportiv, să fie pur și echilibrat, din punct de vedere etic. Atita vreme cît, în cluburi și asociații (mai ales în cele școlare), în federații cu osebire, va domni o atmosferă infestată moral, nu se pot aștepta rezultate pozitive la capitolul etică. Cît timp profesorii se vor război între ei pentru a obține adeziunea unui elev la secția de care se ocupă, forțînd asentimentul acestuia prin manevre de culise, oferind avantaje de orice fel, atîta vreme cît un tînăr va fi recrutat grație unor acțiuni neprincipiale, nu există nici o șansă de a se realiza, mai tîrziu, o redresare morală a celui o dată corupt. Cînd o echipă știe că victoria din teren se datorează trecerii pe la casieria clubului lor a arbitrului sau a unora dintre adversari, care trebuiau să-și apere corect șansa, nu i se mai poate pretinde acestuia nici măcar un procent de minimă moralitate, cu un alt prilej. Cînd jucătorii unei formații sînt îndemnați să cedeze, fără luptă, o partidă spre a face jocul meschin al unor interese sau spre a se „achita" de un serviciu asemănător, morala este asasinată în colectivul respectiv, ca și în conștiința fiecărui sportiv, în parte.

Scriu astăzi aceste rînduri deoarece într-o ședință, de altfel plicticoasă prin lipsa de participare afectivă și intelectuală a unora din cei prezenți, la care am asistat recent, am reținut o scurtă declarație — diamant de sinceritate, adevăr și putere incisivă. Unul dintre cei prezenți, încă netocit de rutină și automulțumire (și al cărui nume nu-l fac public tocmai spre a-i respecta deplin frumusețea morală dovedită) afirma, referindu-se la fotbal (de care nu este tocmai străin) : „Educația jucătorilor decurge, de fapt, din moralitatea fotbalului nostru".

Realizați, acum, desigur mai bine, cîtă dreptate conține afirmația anonimului citat. Doresc s-o poată realiza integral și cei care, la diferite nivele, răspund de sinuosul drum al sportului românesc, drum ce se impune a deveni perfect rectangular, spre a răspunde total multiplelor sale misiuni de interes național.

Emanuel VALERIU

CAMPIONATUL MONDIAL DE HANDBAL MASCULIN

„SCURTĂ ISTORIE"

Așadar, cea de a VI-a ediție a C.M. avea ca loc de desfășurare mai multe orașe din Cehoslovacia, evenimentul fiind așteptat cu un deosebit interes. Și aceasta din mai multe motive. In primul rînd, toți amatorii de handbal erau dornici să vadă dacă jucătorii echipei gazdă, clasați de două ori pe locul secund și o dată pe locul III, vor reuși acum să-și vadă încununate năzuințele de a cuceri laurii învingătorilor. In al doilea rînd, se sconta pe replica țărilor nordice deoarece atît Suedia, de două ori campioană a lumii, cît și Danemarca, socotită pe drept cuvînt una din cele mai valoroase formații europene, nu se mulțumeau cu poziția de „outsideri". In sfîrșit, era așteptată, cu o firească curiozitate, evoluția echipei României, toată lumea întrebîndu-se dacă această formație va confirma sau nu excelenta performanță de la ediția anterioară. Cu alte cuvinte, se spera în primirea unui răspuns la întrebarea : a fost un accident sau nu ?

Selecționata României era repartizată în seria D (loc de desfășurare orașul Pardubice) alături de reprezentativele *Uniunii Sovietice, Norvegiei* și *Japoniei*. Celelalte serii erau astfel alcătuite (echipele sînt în ordinea clasamentului) : SERIA A : 1. *R. F. a Germaniei*, 2. *Iugoslavia*, 3. *R. D. Germană*, 4. *S.U.A.* ; SERIA B : 1. *Suedia*, 2. *Ungaria*, 3. *Islanda*, 4. *R.A.U.* ; SERIA C : 1. *Cehoslovacia*, 2. *Danemarca*, 3. *Norvegia*, 4. *Japonia*. După cum se vede, campionatul devenise într-adevăr mondial, la turneul final participînd și selecționate de pe alte trei continente în afară de Europa.

In seria de la Pardubice, jucătorii români s-au „încălzit" mai greu și în primul meci au cîștigat, nu fără oarecare dificultăți, întîlnirea cu redutabila selecționată a U.R.S.S., care condusese la pauză. Scor final : 16—14 (7—8). In partida următoare echipa și-a revenit și a trecut ușor de Norvegia : 18—10 (11—7), iar în ultima confruntare preliminară a învins categoric Japonia cu 36—12 (16—7).

Din fiecare serie s-au calificat în grupele semifinale primele două clasate. Aceste grupe semifinale aveau următoarea alcătuire : GRUPA I (clasament final) : *1. Suedia, 2. R.F. a Germaniei, 3. Iugoslavia, 4. Ungaria* ; GRUPA A II-A : *1. România, 2. Cehoslovacia, 3. Uniunea Sovietică, 4. Danemarca*. In această grupă jucătorii români au învins în primul meci, reprezentativa Danemarcei cu 25—15 (10—7), iar apoi au avut în față pe cea mai autorizată pretendentă la titlu, selecționata Cehoslovaciei. Meciul a fost extrem de îndîrjit, la începutul reprizei secunde echipa română detașîndu-se net (12—7, 16—10). A urmat o infernală cursă de urmărire, dar hadbaliștii cehoslovaci au... ajuns prea tîrziu. A învins România cu 16—15 (9—7).

In meciul final, echipa noastră a făcut din plin dovada calităților sale tehnice și mai ales tactice, învingînd după un joc care a rămas în istoria handbalului, ca frumusețe, corectitudine, ritm și evoluție a scorului, celebra formația „Tre Kronor". Cînd arbitrul H. Schneider (R.F.G.) a fluierat sfîrșitul meciului se înregistra scorul de 25—22 (14—13) pentru România, care cucerea a doua oară consecutiv medaliile de aur. In celelalte partide finale s-au înregistrat rezultatele : (locurile 3—4) *Cehoslovacia — R.F.G.* 22—15 (8—7) ; (locurile 5—6) *U.R.S.S. — Iugoslavia* 27—18 (13—9) ; (locurile 7—8) *Danemarca — Ungaria* 23—14 (8—6).

Următoarea ediție a C.M. a fost găzduită de Suedia, partidele finale urmînd să aibă loc în orașul Västeras. Echipa României, calificată din oficiu, a făcut parte din cea mai grea grupă preliminară, alături de reprezentativele *R.D. Germane, Uniunii Sovietice* și *Canadei*. Ca și la ediția precedentă jucătorii români au început nesigur și... au remizat cu R.D.G. : 14—14 (7—7), după care au învins comod Canada cu 27—3 (9—1), iar în ultimul meci, decisiv, au întrecut reprezentativa Uniunii Sovietice cu 15—13 (7—9), făcînd vădite eforturi în repriza secundă. Așa că din această serie s-au calificat în sferturi de finală România și U.R.S.S. (învingătoarea asupra echipei R.D.G.). Iată și clasamentele din celelalte serii : SERIA A : *1. Iugoslavia, 2. Suedia, 3. Polonia, 4. Elveția* ; SERIA B : *1. R.F.G., 2. Ungaria, 3. Japonia, 4. Norvegia* ; SERIA D : *1. Cehoslovacia, 2. Danemarca, 3. Franța, 4. Tunisia*.

În sferturi de finală, echipa română a depășit — din nou greu — selecționata Ungariei cu 20—19 (13—12), urmînd să întîlnească în semifinale selecționata Cehoslovaciei. De această dată victoria a revenit handbaliștilor cehoslovaci cu scorul de 19—17 (11—10), după un joc în care formația noastră a ratat 4 aruncări de la 7 m ! În finala C.M. reprezentativa Cehoslovaciei a cîștigat în fața Danemarcei (calificată surprinzător în dauna echipei U.R.S.S.) cu scorul de 14—11 (8—8). Pentru locurile 3—4 România a învins Uniunea Sovietică, după prelungiri cu 21—19 (8—11, 18—18), cucerind medaliile de bronz.

DIN TABĂRA TRICOLORILOR

De la Sibiu, corespondentul nostru **Ilie Ionescu** ne informează că handbaliștii români au susținut în sala Armatei din localitate cîteva jocuri de verificare, ultimele înaintea deplasării la C.M. Astfel, miercuri 18 februarie echipa reprezentativă a întîlnit o repriză (scor 18—5) pe **A.S.A. Sibiu** din campionatul județean și două reprize, scor 29—9 (14—5) pe **Independența Sibiu** din divizia B. A doua zi, selecționata a avut, pe durata a trei reprize, trei adversari diferiți, în ordine : **Textila Cisnădie** (divizia B) scor 18—5, **Metalul Copșa Mică** (divizia B) scor 13—4 și **Independența Sibiu** scor 16—6.

În cursul zilei de ieri lotul s-a deplasat la Predeal. Marți 24 februarie, va pleca spre Paris unde va disputa prima partidă din cadrul C.M. (cu Franța) în ziua de 26 februarie.

LA RADIO ȘI PE MICUL ECRAN

Sintem azi în măsură să anunțăm că au fost perfectate transmisiile de radio și televiziune ce se vor efectua în perioada campionatului mondial de handbal. Iubitorii acestui sport pot fi mulțumiți. Cu ajutorul aparatelor de radio și a celor de televiziune ei vor putea urmări „pas cu pas" evoluția — să sperăm bună ! — a echipei române. Iată programul acestor emisiuni de la C.M. de handbal :

La radio : JOI 26 FEBRUARIE, ORA 22,15 : România—Franța (repriza a doua), transmisiune directă de la Paris : **SIMBĂTĂ 28 FEBRUARIE,** ora 22,45 : România—Elveția (repriza a doua), transmisiune directă de la Amiens ; **DUMINICĂ 1 MARTIE, ORA 18,45 :** România—R.F.G. (repriza a doua), transmisiune directă de la Caen; **MARȚI 3 MARTIE, ORA 22,15 :** sferturi de finală (repriza a doua), transmisiune directă de la Orleans sau Paris.

La televiziune: JOI 5 MARTIE, ORA 23 : semifinala de la Bordeaux sau Lyon ; **SIMBĂTĂ 7 MARTIE, ORA 23 :** meciul pentru locurile 3—4, transmisiune directă de la Paris ; **DUMINICĂ 8 MARTIE, ORA 17,30 :** finala campionatului mondial, transmisiune directă de la Paris.

Toate aceste transmisii vor fi comentate de **Cristian Țopescu** — trimisul special al Radioteleviziunii la această competiție.

BULETIN C.M.

● Comisia de organizare a anunțat că peste 200 de ziariști, în afara comentatorilor de radio și televiziune, vor urmări partidele din cele 25 de orașe ale Franței. În ziua de 25 februarie reprezentanții presei vor lua parte la un cocktail în saloanele primăriei arondismentului XIII din Paris, pe teritoriul căruia se află „Hale de Handball".

● Cu ocazia turneului final al C.M., în Franța va avea loc și o reuniune a Consiliului Federației internaționale de handbal. Această reuniune este programată în ziua de 6 martie, la Paris.

● Nu de mult, la Linköping, în Suedia, a avut loc o partidă amicală între selecționata țării gazdă și reprezentativa Danemarcei. Victoria a revenit jucătorilor suedezi cu scorul de 15—12. Dar nu acest lucru este important. Dintre toți handbaliștii care au evoluat cu acest prilej, o excelentă impresie a lăsat tînărul jucător suedez Andersson. El are 19 ani, este la al treilea joc internațional și impresionează prin forța și prin gabaritul său. Andersson are 2 m înălțime și cîntărește 100 de kg !!!

NOTE

JUBILEE NEDORITE

Recent, Administrația bazelor sportive școlare și universitare a Ministerului Învățămîntului a anunțat hotărîrea de a reprofila sala de box de la stadionul Tineretului — una dintre cele mai bune din Capitală — pentru pregătirea fizică a celor cîteva sute de atleți și canotori care nu mai reușeau să-și împartă minutele și centimetrii într-o singură sală afectată lor. Sub raport numeric, hotărîrea pare justificată, deși două secții de performanță — ah, și cîtă nevoie are boxul de ele — sînt condamnate astfel la desființare. Este vorba de secția de box a Clubului sportiv școlar și cea a Școlii sportive „Energia", singurele secții pugilistice școlărești din țară. Mai mult decît atît, în condițiile în care boxul românesc a ocupat prima treaptă a ierarhiei continentale și în măsura în care toți iubitorii ringului sînt conștienți de eforturile pluridirecționale ce se impun pentru menținerea prestigiului cucerit, dispariția unei săli de box — profilată tocmai pe creșterea eșalonului de mîine — produce îngrijorare. Am aflat, însă — directorul Administrației, Ioan Albon, ne-a arătat un dosar care conține zeci de memorii adresate C.N.E.F.S.-ului — că, de fapt, spațiul pentru amenajarea unei noi săli de sport, precum și materialele necesare există de mult. Sînt mulți ani de cînd în acea încăpere s-au depozitat materiale sportive ocazionale care aparțin Consiliului Municipal. Începînd din anul 1961, Administrația solicită eliberarea magaziei de sub tribuna stadionului, în vederea amenajării unei noi săli de sport. De atunci, memoriile au curs timp de 9 ani, fără să se primească — incredibil — nici un răspuns. Datorită intervențiilor făcute de Ministerul Învățămîntului — în calitate de proprietar al bazei — s-a dispus ca Întreprinderea de exploatare și administrare a bazelor sportive să elibereze magazia, indicîndu-i-se și spațiul necesar, aflat la numai cîteva sute de metri, în incinta ștrandului Tineretului. Cu „amabilitate", I.E.A.B.S.-ul evaluase operațiunea la două luni. Dar, de atunci au mai trecut încă trei ani ! Oare trebuie să se aniverseze un deceniu — nu mai e decît un an pînă atunci — al tergiversărilor, cînd s-ar fi putut dărui tineretului încă o sală de sport, nu cu devizuri speciale, nici cu subvenții voluminoase, nu prin eforturi materiale deosebite, ci numai cu puțină solicititudine ? ! De fapt, acesta ar fi fost prețul unei noi săli de sport.

Gheorghe ILIUȚA

SUITĂ DE NEGLIJENȚE...

Din punct de vedere tehnic, cel de al doilea campionat național de sală al atleților s-a situat la înălțime. Performanțele excelente, subliniate și comentate de Iolanda Balaș—Söter în ziarul nostru, au făcut să adie în sala de la „23 August", acum în pragul „europenelor" vieneze, un aer de optimism reconfortant. Și ne-ar fi plăcut ca aceasta să fie singura concluzie. Dar, concurenții și, îndeosebi, antrenorii lor au ținut să fie, în același timp, „capul de afiș" al unor regretabile neglijențe. Despre ce este, în fond, vorba ?

Printr-o hotărîre mai veche, reactualizată de regulamentul fiecărui concurs, participanții la întrecerile oficiale sînt obligați să prezinte juriului viza medicală la zi. Rațiunea acestei prevederi, sîntem convinși, nu are nevoie de nici un comentariu. Cu toate acestea, la campionatele naționale, peste 30 de atlete și atleți de frunte ai țării s-au prezentat fără această viză. Printre ei : Ioan Șerban, Ligor Nichifor, Alex. Munteanu (C.A.U.), Viorica Enescu și Aurel Popescu (Rapid). Cum este posibil ca antrenorii acestor atleți, cluburile din care fac parte să nu fi cunoscut regulamentul și să nu fi luat din vreme măsuri ? Și, mai ales, cum a putut federația să dovedească clemență într-o situație care reclamă deplină fermitate în aplicarea hotărîrii C.N.E.F.S. și Ministerului Sănătății, admițînd participarea sportivilor fără viză medicală la campionate ?

În suita de neglijențe se înscrie și faptul că 56 de concurenți nu și-au comunicat numerele de concurs pentru a fi înscrise pe programul editat cu atîta grijă de organizatori. Sfidind munca altora, atleții, antrenorii și conducerile secțiilor de la Șc. sp. de atletism București, Farul Constanța, Cl. sp. școlar București, Tractorul Brașov, Dinamo București, Șc. sp. Craiova, C.S. Oradea, Metalul București, C.S.M. Iași au uitat de această prevedere regulamentară, bucurîndu-se de indulgența arbitrilor.

În sfîrșit, de mai multă vreme iese în evidență la concursurile noastre de atletism un aspect de loc plăcut : foiala antrenorilor în jurul concurenților înainte, în timpul și după terminarea probei. Acest permanent du-te-vino (interzis la oricare concurs internațional oficial) ce vrea să demonstreze de fapt : incapacitatea atleților de a-și rezolva problemele puse de concurs sau dorința antrenorilor de a se evidenția cu orice chip ? Evident răspunsurile, oricare ar fi ele, nu-i avantajează nici pe unii, nici pe alții.

Poate însă că federația va găsi soluțiile necesare pentru a elimina cauzele care declanșează aceste întrebări.

Hristache NAUM

La 120 m adîncime

AU ÎNCEPUT NAȚIONALELE DE MICROMODELE

SLĂNIC, 20 (prin telefon, de la trimisul nostru). — În mina din localitate a început ieri cel de-al 28-lea campionat național de micromodele (Indoor). Sportivii au coborît în subteran la ora 9, aducînd în valizele lor uriașe aparatele ce vor evolua în concurs. Ajunși la locul denumit „Mina lui Mihai" — un splendid palat săpat în sare — competitorii au început operațiunea dinaintea oricărei mari întreceri : centrajul aerodinamic. Atmosfera sărbătorească, modelele de mare performanță prezentate în concurs ne purtau cu gîndul în urmă cu aproape 30 de ani, cînd „naționalele" se desfășurau în sala unui cinematograf de cartier, cînd micromodelele erau învelite în foiță de țigară cîntărind între 5 și 7 gr. Azi, greutatea lor fiind sub o jumătate de gram !

Startul s-a dat către ora 3 după-amiază, prima zi de întrecere programînd doar două din cele șase lansări oficiale ale concursului. S-a evoluat, într-adevăr, la... înălțime, „naționalele" din acest an fiind un ultim test înaintea campionatelor mondiale de micromodele (Indoor) pe care le vom găzdui la începutul lunii aprilie, aici la Slănic.

Cea mai mare „cotă" specialiștii o acordă sportivilor din Tg. Mureș. De curînd, la un concurs de verificare în mina Praid, maestrul emerit al sportului, **Otto Hintz**, și-a depășit toți adversarii. Iar mai recent, un elev al său... elevul **Aurel Popa** a realizat o excepțională performanță : 33 minute și 57 secunde — nou record național ! Vechiul record al țării : 27'42". Dar, ca la orice întrecere sportivă, surprizele se pot produce oricînd.

Alături de seniori, ieri și-au început spectaculoasele evoluții și juniorii micromodeliști. Dintre aceștia, rețin atenția **Vasile Nicoară** și **Eugen Hollier** — doi tineri talentați care, pentru frumoasele lor performanțe, au fost distinși cu titlul de maestru al sportului.

Vasile TOFAN

GONG

● „N-avem boxeri de valoare la categoriile cocoș și pană", ne relata deunăzi, cu supărare, antrenorul dinamovist Titi Dumitrescu. „Intrăm în campionate, la aceste categorii, cu Găureanu și Hîrșu, tineri pe care, deocamdată, nu putem conta..."

● La 1 martie va avea loc la Zagreb turneul internațional denumit „Ringul de aur". Au fost invitați cîte doi boxeri din Bulgaria, Cehoslovacia, Italia, Polonia, România, Ungaria, U.R.S.S. și, bineînțeles, din Iugoslavia. Boxul nostru va fi reprezentat de Antoniu Vasile sau Nicolae Păpălău și Ilie Dascălu. Ieri a sosit o nouă telegramă de la forul de specialitate din Belgrad, în care se exprimă dorința ca încă doi pugiliști români să participe la această competiție. S-a hotărît — în principiu — să facă deplasarea Gabriel Pometcu și, probabil, Constantin Stanef. Au fost invitați, de asemenea, la „Ringul de aur", N. Nikiforov-Denisov (U.R.S.S.), R. Lisovski (Polonia) — vicepreședinți ai A.I.B.A., Ed. Pospisil (Cehoslovacia), membru în comisia de arbitri A.I.B.A., precum și președintele F. R. Box, Gheorghe Guriev.

● La 29 martie se va disputa în țara noastră (într-o localitate ce urmează a fi stabilită) meciul între selecționatele de tineret ale României și Iugoslaviei.

Sondaj la Fabrica de antibiotice Iași

O „CHEIE" A SPORTULUI DE MASĂ: SĂ VREI!

La kilometrul 7 al șoselei Iași — Roman trăiește un mare aliat industrial al sănătății oamenilor — s-ar putea începe prezentarea renumitei fabrici românești de antibiotice cunoscută îndeobște în vorbirea curentă a milioane de oameni sub numele de „Penicilina". De aici, de la km 7, se expediază zilnic, de 15 ani, sănătate și viață concentrate în sticluțe albe, cu care am ajuns să ne obișnuim într-atît încît aproape că nici nu le mai luăm în seamă.

Cu legitima curiozitate a omului interesat de un asemenea obiectiv industrial, sporită de veșnica sete reporterieească, am pătruns la „Penicilina" și cu ideea unui sondaj în rîndul „autorilor industriali de sănătate" vizavi de propria lor sănătate. Acceptînd adevărul că educația fizică, sportul de masă, sînt, de fapt, importante mijloace prin care omul modern încearcă consolidarea și păstrarea propriei sănătăți, ne-am propus investigarea activității care dă viață acestor mijloace.

Mărturisim că, la început, aveam intenția fermă de a-i întreba pe toți cei peste 2 000 de salariați ai fabricii dacă fac sport, dacă acordă o cîtime din bugetul lor de timp educației fizice. Am renunțat, nu din relativa dificultate pe care o reprezenta o asemenea investigație, ci din cauza răspunsurilor-șablon pe care le-am primit de la majoritatea celor 50 de persoane cărora ne-am adresat cu întrebarea : FACEȚI SPORT ?

Un „nu" foarte net am auzit de la 38 de oameni, care și l-au argumentat, aproape toți, prin „n-am timp" și „n-am unde".

Nuanțe suplimentare la acest NU ne-au oferit următorii :

ALEXANDRINA MATEI (31 de ani — biolog) : „Știu, toată lumea știe, că educația fizică este o necesitate. Știu că ea ne conservă sănătatea și ne prelungește viața... N-am însă nici timp, nici unde s-o fac".

ANGELA COCUZ (21 de ani — laborantă) : „Nu fac nici un fel de sport. Din comoditate".

CLAUDIA ȚABARĂ (22 de ani — laborantă) : „N-am timp pentru sport. Am început, totuși, să fac puțină educație fizică pentru slăbire..."

ANA FILON (31 de ani, operatoare) : „Din cînd în cînd, rar, fac puțină mișcare pentru a slăbi..."

Am reprodus aceste răspunsuri nu pentru doza lor de umor, ci pentru a ilustra concepția despre educația fizică, despre sport în general, a unor tinere care cunosc binefacerile activității sportive dar o ignoră în fapt, pînă în clipa în care apar mici dezagremente, cum ar fi excesul de greutate care le supără ochiul (și pe al altora, poate).

S-ar putea, însă, crede că problema problemelor — timpul și spațiul — rămîne, judecînd majoritatea NU-urilor, un prag de netrecut, chiar dacă ar exista și oameni animați de o concepție s-o numim fericită, sănătoasă, favorabilă.

Tot la „Penicilina" am întîlnit o contraargumentație — foarte solidă — a NU-ului aparent greu de zdruncinat. Această contraargumentație — de fapt soluționarea aceleiași probleme de către mai mulți subiecți — ne-au oferit-o, printre alții :

MARIA SABAIDUC (operatoare) : „In timpul lucrului sînt nevoită să am o poziție statică, puțin comodă. Am început să fac, zilnic, gimnastică de dimineață. Inainte mă simțeam fizic destul de rău, o anumită rigiditate și cîte-un junghi supărîndu-mă. De cînd fac serios gimnastică, nu-i vorba — bineînțeles — de gimnastica de performanță, mă simt, vă spun sincer, foarte bine".

— Aveți, deci, timp pentru practicarea ei ?

— Îmi fac timp pentru ea. Am simțit, pe propria-mi piele, cum se spune, cît îmi este de utilă.

MIHAI GAVRILESCU (inginer, șef de secție) : „Fac și voi face toată viața sport. Iarna — patinaj, vara — fotbal, în tot timpul anului — gimnastică".

— Nu vă supărați, tov. inginer, am auzit că, de regulă, veniți la fabrică dimineața, și plecați seara. Asta nu înseamnă că pun la îndoială spusele dv...

— Este, într-adevăr, programul meu obișnuit, dar fac tot posibilul pentru a-mi găsi timp și pentru sport.

TULA LAMBRINI (laborantă) : „Îmi place sportul. Îi simt nevoia. Fac regulat sport. Joc chiar și fotbal...".

(Fără comentarii).

TATIANA APAVALOAIE (operatoare) : „Îmi place sportul și-mi găsesc timp pentru el. Fac gimnastică zilnic, joc volei...".

Tuturor acestor oameni „pro-sport", care ne-au spus că reușesc să-și aloce timp pentru el, le-am adresat și întrebarea unde-și găsesc loc, în ce condiții materiale ?

„Dacă vrei cu adevărat să faci sport, educație fizică, găsești și loc de practicare — **a fost răspunsul — factor comun pe care l-am primit.** Intr-o pauză de lucru, la sfîrșitul programului, pe terenul de sport al fabricii, dimineața chiar, dacă te scoli cu un sfert de oră mai devreme. Nu este vorba, de bună seamă, de sport de performanță. Facem sport pentru noi. Pentru divertisment. Pentru sănătate".

Dacă vrei ! Aceste două cuvinte exprimă, într-un mare procent, un început de rezolvare a problemei sportului de masă.

Să vrei !

M. POPESCU

COMPARÎND ȘI ANALIZÎND...

Cineva, din sală, a lansat o părere (**„lucrurile nu sînt chiar așa de roz cum lasă să înțeleagă raportul"**), un altul, aflat la tribună, i-a răspuns că **„nu-i de loc de acord"** și, uite așa, la sfîrșitul ședinței comitetului federal, în „duelul" pe tema **„E sau nu înotul în progres ?"** exista... balotaj.

Primul, persoană neutră, se străduia să argumenteze cu date concrete, celălalt, antrenor, chiar la lotul reprezentativ, invoca niște plusuri la cifre-record, raportînd totul la condițiile materiale **„mai vitrege la noi în momentul de față"** — spunea dînsul ; așa încît în cele din urmă confuzia era cvasi generală.

Fiind un subiect de interes major (progresul sau regresul unei ramuri sportive în care se investesc, anual, importante sume de bani), ne-am pus și noi întrebarea : cine are dreptate ? Preopinentul din sală sau vigurosul său oponent ?

Drept care — în dorința de a mai lămuri lucrurile — am căutat și noi să analizăm și să comparăm, raportînd totul la etalonul internațional, singurul criteriu în stare să ne arate măsura exactă a valorii sau a non-valorii. Ce-am constatat, așadar ?

Că la sfîrșitul anului 1969 nici unul din înotătorii români nu figura în probele individuale pe listele celor mai buni zece performeri europeni ; că doar Costa se află, oarecum, mai bine plasat în ierarhia europeană (locul 11 la 100 m bras), în timp ce celelalte vîrfuri ale natației noastre (Marian Slavic, la 100 m liber și 200 m mixt, Anca Andrei, la 100 m spate, și Agneta Sterner, la 100 și 200 m delfin) se află undeva între cei mai buni 20 de specialiști ai probelor respective.

Prin urmare, la acest capitol situația nu-i roză de loc, dat fiind faptul că, într-un trecut nu prea îndepărtat, natația românească avea o serie de performeri bine cotați pe plan mondial : Alexandru Popescu, finalist olimpic, la 200 m fluture, în 1956 la Melbourne, Adrian Oanță și Mihai Mitrofan, clasați în 1958 printre primii 6 din lume, la 200 m bras, Marica Both și Eva Banfi, aflate printre cele mai valoroase spatiste europene, Sanda Iordan și Zoe Reznicenco, la 100 m și 200 m bras ș.a.m.d.

Dar nici pe planul rezultatelor de ansamblu, realizate de echipa națională de înot, nu prea sînt motive de satisfacție chiar dacă în perioada la care ne referim (anul 1969) s-a obținut locul 1 la Balcaniadă. În competiția — Cupa Europei — în care înotătorii și înotătoarele noastre s-au întrecut, într-adevăr, cu adversari redutabili, n-au reușit să se califice în faza finală. În grupa de la Dubrovnik, fetele noastre au ocupat locul 7 (din 8 reprezentative participante), clasîndu-se în urma Iugoslaviei, Cehoslovaciei, Italiei, Finlandei și Poloniei. Formația masculină, este drept, s-a comportat la un nivel acceptabil, depășind în „seria varșoviană" selecționatele Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Italiei, Finlandei și Austriei. Insatisfacția apare, însă, în momentul în care aflăm că — în dauna sportivilor noștri — s-a calificat echipa Poloniei care — cu 12 ani în urmă — părăsea învinsă la scor (România 169 — Polonia 99) bazinul de 50 de metri de la „Tineretului"...

Și atunci, cine are dreptate? Preopinentul din sală sau vigurosul său oponent ? Primul, firește, care, stabilind mai exact locul natației noastre în ierarhia europeană și mondială îi dădea, implicit, și un prețios... ajutor.

În ceea ce-l privește pe oponentul de la tribună, care raporta totul la **„condițiile materiale mai vitrege, la noi, în momentul de față"**, doar un lucru ar mai trebui să rețină. Și anume : în acel an (1958) de vîrf al înotătorilor noștri, natația românească dispunea numai de un singur bazin acoperit, iar acum cînd regresul este evident, numărul piscinelor de iarnă a atins cifra 7. După cum se observă, o cifră invers proporțională cu realizările...

G. NICOLAESCU

Unde mergem

AZI

BOX. Sala Dinamo, ora 18,30 : Dinamo—Rapid ; sala Casei de cultură a Sectorului 5 (cal. Șerban Vodă), ora 18,30 : gală de juniori — faza pe municipiu a campionatului național (preliminarii).

RUGBY. Stadionul Constructorul, ora 15 : Steaua—Dinamo și Grivița Roșie—Vulcan, în cadrul „Cupei de iarnă", etapa a doua (div. A).

BASCHET. Sala Giulești, ora 18,45 : Rapid—I.C.H.F. (m)

MIINE

BOX. Sala Clubului Grivița Roșie ora 10 : gală de juniori — faza pe municipiu a campionatului național (preliminarii).

RUGBY. Stadionul Constructorul, ora 10 : Gloria—Aeronautica și Olimpia—Steaua (tin.), în cadrul „Cupei de iarnă" (div. B+tin.) ; stadion Ghencea, ora 10 : Lot R.S.R. juniori-Constructorul.

BASCHET. Sala Floreasca ora 9 : Voința—Comerțul (m) I.E.F.S.—Politehnica Galați (m). Politehnica București—Universitatea Timișoara (m).

INOT. Bazinul Floreasca, ora 9 : Concurs pentru seniori și juniori.

FOTBAL. Stadionul Giulești, ora 9,30 : Rapid—F. C. Argeș (tineret—rezerve), ora 11,30 : Rapid—F.C. Argeș ; stadionul Dinamo, ora 10,30 (terenul 3) : Dinamo—București (tineret-rezerve) — Mașini Unelte ; stadion Progresul (dr. Staicovici), ora 14 : Șc. sp. nr. 2 București—Șc. sp. Sibiu (juniori), ora 15,30 : Progresul—Steagul Roșu Brașov.

VOLEI : Sala Dinamo, de la ora 8 : Viitorul—Lic. M. Basarab (m.J), Dinamo—Șc. sp. 1 (m. J), Dinamo—Farul Constanța (f.A), Medicina—Rapid (f.A), Dinamo—Șc. sp. Ploiești (f.J) ; sala Giulești, de la ora 8 : Rapid—Viitorul (f J), C.P.B.—C.S.M. Sibiu (f A), I.E.F.S.—Penicilina (f A), Rapid—Steaua (m J) ; sala Progresul, de la ora 8 : Șc. sp. 3—Cutezătorii (f J), Șc. sp. 2 M. Basarab—Constructorul (f J), Șc. sp. 2—Progresul (m J), Șc. sp. 3—Cl. sp. școlar (m J).